

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.411/2024/4.

A felperes:
felperes, felperes címe

A felperes képviselője:
Dr. Soós Péter Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Soós Péter,

Az alperes:
alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:
dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.20.807/2024/5.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest üzemeltető médiaszolgáltatót (alperes címe), hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 200.000 (kétszázezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál1.hu portálon a 2024. február 16. napján megjelent „Cikk” című cikk címe alatt a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cím a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; valamint az portál1.hu kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel, önálló hírként, „Helyreigazítás felperessel kapcsolatos valótlan állítások miatt” címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt: „Helyreigazítás: A 2024. február 16-án „Cikk” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy felperes szexuálisan zaklatta és anális szexre akarta kényszeríteni személyt, továbbá valótlanul állítottuk, hogy felperes azzal fenyegetőzött személyl felé, miszerint tönkreteszi majdani karrierjét, ha nem engedelmeskedik.”

Kötelezte a médiaszolgáltatót (alperes címe Cg.: 1), hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 508.000 forint perköltséget, valamint fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 36.000 forint kereseti illetéket.

[2] Tényállásában rögzítette, hogy az alperes által szerkesztett híroldalon 2024. február 16. napján jelent meg „Cikk” című cikk, amelyben az alperes arról adott hírt, hogy a közelmúlt legjelentősebb közéleti vitája az ún. kegyelmi ügy miatti tüntetés szervezésében a felperes is részt vesz. A felperesről az írás a következőket állította: *„A műsorl egykori tagja mostanában leginkább azért került a címlapokra, mert szexuálisan zaklatta egykori munkatársát, személyt és még rengeteg nőt... Néhány héttel azt követően, hogy kiderült, felperes zaklatta személyt, a csatorna vizsgálatot rendelt el. személyt felperes anális szexre akarta kényszeríteni, de fenyegetőzött is, azt mondta a fiatal lánynak, hogy tönkreteszi majdani karrierjét, ha nem engedelmeskedik.”*

Az alperes cikkében foglalt – személyl 2017-es nyilatkozatai alapján tett – közlésekkel összefüggésben az elmúlt években több polgári per zajlott. A felperes által személyl alperes

ellen indított személyiségi jog megsértésének megállapítása és sérelemdíj iránti perben eljáró Törvényszék a 2022. október 3. napján jogerőre emelkedett ügyszám számú ítéletében – egyebek mellett – megállapította, hogy személy1 megsértette felperes jóhírnévhez fűződő jogát azzal, hogy a Facebook közösségi oldalon 2017. december 4-én közzétett bejegyzésben azt állította felperesre vonatkozathatóan, hogy az megzsarolta azzal, hogy tönkreteszi a karrierjét, ha nem lesz a szeretője, továbbá a televízió2 2017. december 13-ai műsor2 című műsorában azt nyilatkozta felperesre vonatkozathatóan, hogy zaklatta, bántalmazta őt.

A felperes korábban személyiségi jogsértés megállapítása és sérelemdíj iránt pert indított a médiaszolgáltató2 ellen is. A Fővárosi Törvényszék a ügyszám1 számú ítéletében, valamint a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az ügyszám2 számú jogerős ítéletében megállapította, hogy a médiaszolgáltató2 azt a valótlan tényt híresztelte, hogy a felperes zaklatta személy1et; a felperes akkor sem állt le a szexuális közeledéssel amikor azt személy1 elutasította; személy1 többszöri elutasításának az lett az eredménye, hogy felperes érzelmi zsarolásba kezdett, a lányt többször megfenyegette. Továbbá azt a valótlan tényt állította, hogy felperes zaklatta személy1et, és azt a valótlan tényt híresztelte, hogy a felperes szexuálisan zaklatta személy1et.

[3] A felperes sajtó-helyreigazítás iránti keresetét a médiaszabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. § (1) és (2) bekezdése alapján bírálta el, figyelemmel a PK. 12. és 14. számú állásfoglalásokra. Rögzítette, hogy az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésében foglalt sajtószabadság és az Smtv. 4. és 10. §-ai alapján a közügyek vonatkozásában a sajtónak joga és kötelessége a megfelelő tájékoztatás biztosítása. Azonban az Smtv. 12. §-a a tájékoztatás tekintetében korlátokat határoz meg, amelyek betartása az érintett sajtószerv kötelessége. Az Alkotmánybíróság gyakorlatára utalással kifejtette, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, nézet és kritika szabadságát foglalja magában, de az alkotmányos védelem nem vonatkozhat a tények meghamisítására. A szabad véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében.

[4] Megállapította, hogy a sérelmezett állítások tényállítások, melyek valóságtartalma igazolható, a **PK 14. számú állásfoglalás és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény** (Pp.) 265. § (1) bekezdése értelmében a bizonyítási kötelezettség az alperest terheli. Az alperes védekezése szerint a sérelmezett közlések valóságát személy1 korábbi, Facebook oldalon, illetőleg a televízió2 műsor3ban és a televízió2 különböző műsoraiban megtett nyilatkozatai igazolják.

[5] Az alperes által felajánlott bizonyítás lefolytatását követően, a megtekintett videófelvevételek és a felperes által csatolt ítéletek tartalmának összevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a valóság bizonyítása körében az alperes olyan médiatartalmakra és különböző televíziós műsorokban bemutatott riportokra hivatkozott, amelyekben személy1 nyilatkozott különböző sajtószerveknek, illetve a saját Facebook oldalán. Az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy ezen cikkek és műsorok nagy része tárgya volt a fentiekben megjelölt korábbi peres eljárásoknak is. Ekként a felperes által személy1gyel szemben indított

perben a bíróság már vizsgálta a Facebook közösségi oldalon 2017. december 4-én közzétett bejegyzésben állított tényeket, és ezzel összefüggésben a Törvényszék jogerős ítéletében állapította meg, hogy a jelen perben is sérelmezett azon közlések, hogy a felperes megszarolta személylet azzal, hogy tönkretesz a karrierjét, ha nem lesz a szeretője, valamint az a tényállítás, hogy a felperes őt zaklatta, valótlank. Ezt meghaladóan az alperes által bizonyítékként megjelölt 2017. december 5-ei, a portál2.hu-n található „felperes zaklatta személylet” című riport, valamint a 2017. december 7. napján szintén a portál2.hu-n fellelhető „személyl kiakadt felperes reakcióin” címmel feltöltött műsorban elhangzottakkal összefüggésben jogerős ítélet állapítja meg, hogy valótlankul híresztelte e per alperese, hogy a felperes szexuálisan zaklatta személylet.

[6] Mindezen jogerős ítéletek tartalmából az volt megállapítható, hogy a perbeli közlések kétségkívkül valótlank, ráadásul erről az alperes a korábbi kiadója ellen, a Fővárosi Törvényszék előtt 10.P.20.148/2020. számon folyt per alapján már a cikkének megjelenését megelőzően is tudott, ennélfogva az alperes újságírója a foglalkozása körében megkívkánt körültreintést is elmulasztotta. Az alperes által csatolt bizonyítékok tehát nem voltak alkalmasak az állított tények valóságának bizonyítására. Mivel az alperes egyéb bizonyítást nem indítványozott, az elsőfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint kötelezte a valótlank tényállítások helyreigazításra.

[7] A helyreigazítás főoldali közzétételének időtartama vonatkozásában utalt az irányadó bírói gyakorlatra, amely szerint az internetes közlések sajátosságaihoz mérten meghatározott 24 óra felel meg a sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetésének, figyelemmel arra, hogy az olvasói szokások alapján 24 óra alatt hozzávetőleg minden, a honlapot látogató felhasználó ismét áttekinti a hírfolyamot, így nagy valószínűséggel nem kerül el a figyelmét a helyreigazítás. A jogintézmény ily módon betöltheti célját, az Smtv. 12. § (2) bekezdésének sérelme nem valósul meg.

[8] A Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt kötelezte a perköltség megfizetésére. A felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és a csatolt megbízási szerződésben kikötött munkadíj alapul vételével 400.000 forint + áfa, azaz összesen 508.000 forintban állapította meg. A kikötött munkadíj (bruttó 1.651.000 forint) összegét a 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, mivel az nem állt arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, figyelemmel arra, hogy az alperesi védekezés bonyolult és időigényes ügyvédi tevékenység kifejtését nem igényelte, továbbá a pert megelőző helyreigazítási kérelem és a keresetlevél tartalmának megszerkesztésére felszámított munkaidő is eltúlzott volt. Ugyanakkor a kikötött ügyvédi munkadíj jelentősebb mérséklésére nem látott lehetőséget. Az alperes kiadója a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján köteles megfizetni az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt 36.000 forint kereseti illetéket.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a főoldalon való közzététel időtartamának 5 órára való mérséklését és a fizetendő perköltség összegének 100.000 forintra való leszállítását kérte.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését. A kifogásolt közlés valótlan tényállítást nem tartalmaz, ezért sajtó-helyreigazításnak nincs helye. A csatolt bizonyítékok alkalmasak a kifogásolt közlések valóságának bizonyítására.

[11] Hivatkozása szerint a helyreigazítás közzétételének módja, amely szerint a helyreigazításra utaló közleményt 24 órán keresztül köteles közzétenni az alperesi portál főoldalán – annak ellenére, hogy a főoldalon a cikk címe lényegesen kevesebb ideig jelent meg, mint 24 óra –, sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését. A rendelkezés ugyanis túlterjeszkedik azon a törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. A közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele nincs semmiféle összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, mivel a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg.

[12] Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltséget túlzott mértékűnek tartotta, mivel az a kifejtett ügyvédi tevékenységgel nem áll arányban, az ügy megítélése egyszerű, a bírói gyakorlat szerint pedig személyiségi jogi perekben több perfelvételi tárgyalás, több perfelvételi irat, illetve több érdemi tárgyalás és az ügy érdemi elbírálása esetén is kevesebbet alkalmaz a megítélt mértékű ügyvédi munkadíjnál.

[13] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte a megbízási szerződésben foglaltak alapján 450.000 forint + áfa összegben.

[14] Indokolása szerint az elsőfokú bíróság teljeskörűen, egyenként és összességükben is értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azokból okszerűen vont következtetést arra, hogy a sérelmezett állítások valótlanok.

[15] A Törvényszék ügyszám számú jogerős ítélete alapján kétséget kizáróan megállapítható az alperesi közlések valótlanosága, a bíróság többek között személyl – alperes által csatolt közléseit követően tett – személyes nyilatkozatai alapján állapította meg a szexuális zaklatásra és fenyegetésre vonatkozó állítások valótlanoságát. A sérelmezett közlések valótlanoságát a Fővárosi Ítéltábla ügyszám2 szám alatti jogerős ítélete is rögzíti. A Kúria ügyszám3 számú precedensképes ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta és elvi éllel rögzítette, hogy a vitatott tényállítások bizonyítása akkor is a sajtószerv feladata, ha átveszi más személy közlését.

[16] Az alperes által felajánlott bizonyítás a sérelmezett közlések valóságát nem bizonyítja, ellenben a hivatkozott jogerős ítéletek kifejezetten alátámasztják, hogy a sérelmezett alperesi közlések valótlanok. Fellebbezésében mindössze arra hivatkozott az alperes, hogy a csatolt bizonyítékai alkalmasak a kifogásolt közlések valóságának bizonyítására, azonban további érvelést e körben nem fejtett ki, nem jelölte meg, hogy a bizonyítékok értékelését mennyiben és milyen okok mentén tartja jogszabálysértőnek. Így a hivatkozása alkalmatlan az elsőfokú bíróságétól eltérő jogkövetkeztetések levonására.

[17] A helyreigazításra utaló közleménynek a kezdő oldalon 24 óra időtartamban való közzétételére kötelezés megfelel az Smtv. 12. § (2) bekezdésének és annak a jogszabályban megfogalmazott célnak, hogy az érintettre vonatkozó valós tények az olvasók tudomására jussanak. Az elsőfokú bíróság ítélete megfelel az olvasói szokásoknak és figyelembe veszi azt, hogy az olvasóközönség eltérő napszakokban olvassa a hírportálon megjelenő közléseket. A helyreigazításra utaló közlemény 24 óra időtartamban való közzététele biztosítja kellőképpen annak a lehetőségét, hogy a hírportál látogatói, nagyságrendileg a teljes olvasótábor értesüljön a helyreigazításról. A megállapított időtartam megfelel a bírói gyakorlatnak is.

[18] Ügyvédi munkadíj címén bruttó 1.651.000 forint perköltséget számított fel az elsőfokú eljárásban, melynek összegét az elsőfokú bíróság jelentős mértékben mérsékelte, és annak indokát adta. A fellebbezés alaptalanul hivatkozik arra, hogy a 400.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjon alapuló perköltség eltúlzott mértékű és a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban nem álló. Nem fejtette ki, hogy a megítélt perköltség összege milyen okból aránytalan az elvégzett ügyvédi tevékenységhez képest, esetleg az óradíj miatt kirívóan ellentétes a piaci viszonyokkal és a józan ésszel, illetve a peres eljárásra fordított idő miatt aránytalan a felszámított perköltséghez képest. Hivatkozott arra, hogy a jogi képviselő tevékenysége a megbízási szerződésben vállalt kötelezettségnek megfelelt. A sajtó-helyreigazítási kérelmet határidőn belül, e-mailben és postai úton is megküldte. A keresetlevél előterjesztésére szintén határidőben került sor, ahhoz 12 melléklet összegyűjtése, rendszerezése vált szükségessé, a jogi képviselő a perfelvételi és az érdemi tárgyaláson jelen volt, ott jogi érvelést fejtett ki. Feladatait tehát maradéktalanul, a szoros határidőket megállapító eljárási jognak megfelelően ellátta, mely elsőfokú eljárásban a teljes pernyertességéhez vezetett. A beadványszerkesztésen és a bírósági tárgyaláson való megjelenésen túlmenően pedig szükségszerűen sor került ügyfélkonzultációra, az iratok áttanulmányozására és irattározásra, a periratok előkészítésére is. Hivatkozott a Kúria II.Pfv.20.887/223/6. számú ítéletében foglaltakra, azzal, hogy a peres képviselet ellátása körében ezen – eljárási cselekményeken kívüli – tevékenységek is az ügyvédi tevékenység részét képezik. Az elsőfokú bíróság ítéletében a piaci viszonyokhoz és a kifejtett ügyvédi tevékenységhez képest minimális összegben határozta meg a perköltség összegét, ezért annak további, az alperes részéről megjelölt bruttó 100.000 forint összegre való mérséklésében a megítélt perköltség összege teljességgel aránytalanná válna a felperes által ténylegesen viselendő ügyvédi munkadíjhoz, a kifejtett ügyvédi tevékenységhez és a megbízási díj piaci viszonyaihoz képest.

[19] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, illetőleg a Pp. 381. §-ában szabályozott mérlegelhető hatályon kívül helyezésre okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. A Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján – annak helyes indokai szerint – helybenhagyta.

[21] Az elsőfokú bíróság a jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket, állásfoglalásokat helyesen ismertette és alkalmazta, azokra a Fővárosi Ítéltábla visszautal. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a rendelkezésre álló, alperes által felajánlott bizonyítékok összevetése, értékelése alapján az alperes bizonyítási kötelezettsége ellenére nem tudta alátámasztani a sajtó-helyreigazítási igénnyel érintett tényállítások valóságtartalmát. Fellebbezésében az alperes nem fejtette ki, hogy milyen okból kifolyólag tartja a csatolt bizonyítékokat alkalmasnak a közlései valóságának bizonyítására, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyítékok mérlegelési tevékenységének felülmérlegelésére nem látott lehetőséget, az elsőfokú ítélet indokolásában e körben kifejtettekkel egyetértett.

[22] Nem találta alaposnak a másodfokú bíróság a főoldalon való közzététel időtartamának leszállítása iránti fellebbezési kérelmet sem. Az elsőfokú bíróság indokolásában írtakkal egyetértett, az általa meghatározott 24 óra időtartam a bírói gyakorlatnak megfelel, az a sajtó-helyreigazítási igény céljának eléréséhez indokolt és szükséges.

[23] Nem volt alapos a perköltség leszállítására irányuló fellebbezési kérelem sem. Az elsőfokú bíróság kellőképpen indokát adta annak, hogy a megbízási szerződésben kikötött munkadíj összegének mérséklését miért tartja szükségesnek a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján. Az ügyvédi munkadíj további mérséklésére az alperes fellebbezésében felhozott érvek alapján nincs lehetőség. A hivatkozott jogszabályhely rendelkezése értelmében a kikötött ügyvédi munkadíj kivételes esetben mérsékelhető a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység és a munkadíj közötti aránytalanság okán. A jogi képviselő által végzett tevékenységre figyelemmel további mérséklést a konkrét peradatok nem indokolnak.

[24] A Pp. 499. § (1) bekezdése alapján a sikertelenül fellebbező alperes üzemeltetője köteles a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból és a tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel meg nem fizetett fellebbezési illetékből álló perköltség megtérítésére, figyelemmel a Pp. 83. § (1) bekezdés és a Pp. 102. § (1) bekezdés rendelkezéseire. Ugyanakkor a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelt, a csatolt megbízási szerződésben szereplő általános

ügyellátási díj 400.000 forint + áfa összegének megállapítására nem látott lehetőséget, tekintettel arra, hogy az általános ügyellátási díjként került kikötésre, amely kétszeresen nem számítható fel. A megbízási szerződés alapján a tételes ügyvédi megbízási díj 50.000 forint + áfa/óra, a fellebbezés 3 óra, a fellebbezési ellenkérelem 1 óra elszámolással került kikötésre. Mindezek alapján 200.000 forint + áfa másodfokú perköltség volt megállapítható a rendelet 2. § (2) bekezdés a) pontja és a 4/A. § (1) bekezdése szerint.

[25] A fellebbezési illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontjára, a 46. § (1) bekezdésére és 62. § (1) bekezdés f) pontjára figyelemmel került sor. Tájékoztatja a Fővárosi Ítéltábla a médiaszolgáltatól.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. október 31.

Dr. Hercsik Zita s. k.
a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s. k.
bíró

Dr. Molnár Ágnes s. k.
bíró